

Diumenge XI (B) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mc 4,26-34): En aquell temps, Jesús deia a la gent: «Amb el Regne de Déu passa com quan un home sembra la llavor a la terra: tant si dorm com si està despert, de nit i de dia, la llavor germina i creix, sense que ell sàpiga com. La terra, tota sola, dóna fruit: primer brins, després espigues, i finalment blat granat dins les espigues. I així que el gra és a punt, aquell home fa córrer la falç, perquè ha arribat el temps de la sega».

Deia també: «A què compararem el Regne de Déu? Amb quina paràbola en podríem parlar? És com quan sembren un gra de mostassa, que és la més petita de totes les llavors de la terra; però, un cop sembrada, va creixent i arriba a fer-se més gran que totes les hortalisses, amb unes branques tan grosses que els ocells del cel fan niu a la seva ombra». Amb moltes paràboles semblants, Jesús anunciava la Paraula a la gent, de la manera que ells eren capaços d'escoltar-la. No els deia res sense paràboles, però en privat ho explicava tot als seus deixebles.

«Amb el Regne de Déu passa com quan un home sembra la llavor a la terra»

Fr. Faust BAILO
(Toronto, Canadà)

Avui, Jesús ens ofereix dues imatges de gran intensitat espiritual: la paràbola del creixement de la llavor i la paràbola del gra de mostassa. Són imatges de la vida ordinària que resultaven familiars als homes i dones que l'escoltaven, acostumats com estaven a sembrar, regar i llaurar. Jesús utilitza quelcom que els era conegut —l'agricultura— per a il·lustrar-los sobre una realitat que no els era tan coneguda: el Regne de Déu.

Efectivament, el Senyor els revela quelcom del seu regne espiritual. En la primera paràbola els diu: «Amb el Regne de Déu passa com quan un home sembra la llavor a la terra» (Mc 4,26). I introdueix la segona tot dient: «A què compararem el Regne de Déu? (...). És com quan sembren un gra de mostassa» (Mc 4,30).

La major part de nosaltres tenim ja poc en comú amb els homes i dones del temps de Jesús i, no gensmenys, aquestes paràboles segueixen ressonant en les nostres mentes modernes, perquè rere del sembrar la llavor, del regar i recollir, intuïm allò que Jesús ens està dient: Déu ha empeltat quelcom diví als nostres cors humans.

Què és el Regne de Déu? «És Jesús mateix», ens recorda Benet XVI. I la nostra ànima «és el lloc essencial on es troba el Regne de Déu». Déu vol viure i créixer en el nostre interior! Cerquem, doncs, la saviesa de Déu i obeïm les seves insinuacions interiors; si ho fem, aleshores la nostra vida assolirà una força i una intensitat difícils d'imaginar.

Si corresponem pacientment a la seva gràcia, la seva vida divina creixerà en la nostra ànima com la llavor creix al camp, tal com el místic medieval Meister Eckhart expressà bellament: «La llavor de Déu és en nosaltres. Si l'agricultor és intel·ligent i treballador, creixerà per a ser Déu, la llavor del qual n'és; els seus fruits seran de la naturalesa de Déu. La llavor de la pera esdevé arbre de pera; la llavor del nou, esdevé arbre de nou; la llavor de Déu esdevé Déu».